

عنوان مقاله:

آموزش و تغییر در عملکرد شناختی مطالعه حوضه اپیدمیولوژیک

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی افق های نوین در آموزش و پرورش در هزاره سوم (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

محمد بهادریان - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بندرعباس

خلاصه مقاله:

ارتباط بین پیشرفت تحصیلی و کاهش عملکرد شناختی در یک بازه زمانی ۱ ساله برای ۱۴۸۸۳ فرد ۱۸ سال و بالاتر در موسسه ملی بهداشت روانی اپیدمیولوژیک حوضه مطالعه منطقه مورد بررسی قرار گرفت. عملکرد شناختی در هر دو نقطه زمانی توسط آزمون وضعیت ذهنی کوچک (MMSE) ارزیابی شد. زوال شناختی به عنوان یک متغیر دوگانه کدگذاری شد و اگر نمره آزمودنی ۳ یا بیشتر از نمره پایه MMSE در مصاحبه بعدی ۱ ساله کاهش یافته بود، به عنوان ۱ و در غیر این صورت به عنوان ۰ تعریف می شد. ارتباط بین پیشرفت تحصیلی و کاهش عملکرد شناختی در طول یک سال در مدل های رگرسیون لجستیک بررسی شد که بر اساس گروه سنی (۶۵ سال، < ۶۵ سال) و سطح پایه < ۲۳ MMSE (MMSE > ۲۳) طبقه بندی شدند. متغیرهای کمکی شامل سن، نمره پایه MMSE، قومیت، محل سکونت، تشخیص مادام العمر سوء مصرف الکل یا سایر مواد مخدر و جنسیت بودند. در افراد دارای MMSE پایه < ۲۳، تحصیلات پیش بینی کننده قابل توجهی برای کاهش شناختی بود. این واقعیت که آموزش در برابر زوال شناختی حتی در افراد کمتر از ۶۵ سال که شیوع و بروز زوال عقل در آنها بسیار کم است، محافظت می کند، به نظر می رسد نشان دهنده این باشد که آموزش با مرتبط با آن در برابر فرآیندهایی غیر از زوال عقل محافظت می کند که ممکن است باعث کاهش شود.

کلمات کلیدی:

پیری، عملکرد شناختی، پیشرفت تحصیلی، مطالعات طولی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1965488>

